

Xiprers del cementiri

Sant Just Desvern

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Av. del Camp Roig, s/n.
Emplaçament: Cementiri municipal.

Coordenades:

Latitud: 41.381264858699
Longitud: 2.0665054257729
UTM Est (X): 421946
UTM Nord (Y): 4581502

Classificació

Número de fitxa: 08221 - 322
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia: Espècimen botànic
Estil / època: Contemporani
Segle: XIX-XX
Estat de conservació: Bo
Protecció: Legal
Tipus de protecció: Arbre o arbreda d'interès
Observacions protecció: Número AIL-05-2013 del catàleg proposta de l'Ordenança de protecció de l'arbrat i dels espais verds de Sant Just Desvern, proposat com AIL (Arbre d'Interès Local), ordenança aprovada en Ple de l'Ajuntament el 25 de setembre de 2014.
Data aprovació: dj., 25/09/2014 - 12:00
Accés: Fàcil
Ús actual: Simbòlic
Titularitat: Pública
Titular: Ajuntament de Sant Just Desvern, Plaça de Jacint Verdaguer, 2, 08960

Fitxes associades:

[Cementiri de Sant Just Desvern](#)
[Fals pebrers del cementiri](#)

Mural cementiri

Panteó Família Coquillat-Lora

Panteó Alberto Bastardas

Panteó de Mossèn Antonino Tenas

Autoria de la fitxa David Torres Rodríguez - Kuanum

Data de registre de la dl., 03/03/2025 - 12:20

fitxa:

Descripció

39 exemplars de xiprer (*Cupressus sempervirens*) situats dins del recinte primigeni del cementiri municipal de Sant Just Desvern. L'arbre més gran presenta 13 m d'alçada, amb un perímetre de tronc d'1,67 m i 3 m de diàmetre de capçada.

De la família de les cupressàcies, el xiprer es caracteritza per una capçada estreta, compacta i allargada, amb branques cilíndriques primes, erectes i flexibles. El tronc és recte i regular amb una escorça fissurada de color marró grisenc, que no s'exfolia.

És un arbre perennifoli de fulles molt petites en forma d'esquames de color verd fosc, que es distribueixen en fileres recobrint les branques de manera molt atapeïda. Floreix de març a juliol, amb flors masculines i femenines al mateix arbre, agrupades en cons. El fruit és una pinya petita de forma esfèrica que passa del color verd al marró fosc un cop madura.

Història

Espècie originària de la Mediterrània oriental, de Líbia fins a l'Iran, amb una distribució posterior que abraça molts altres territoris a causa de la seva adaptació a la sequera i els climes càlids.

És un arbre que ha tingut una forta funció simbòlica al llarg de la història, simbolisme que queda palès a través de la mitologia grega i romana. El filòsof i botànic grec Teofrast consagrava el xiprer a Hades, déu de la mort, ja que aquesta espècie arbòria no rebrota un cop és tallada. Però és el mite grec de Ciparís, convertit en xiprer per Apol·lo, el referent més antic al significat de dol d'aquest arbre. Ciparís, que era amant d'Apol·lo i havia rebut d'ell com a regal un cérvol sagrat, durant una cacera i per error va matar al seu propi cérvol. Desolat per la pèrdua, Ciparís va demanar a Apol·lo que li permetés plorar-lo per sempre i així el déu grec convertí a Ciparís en un xiprer. El simbolisme fúnebre del xiprer també és recollit pel poeta llatí Horaci quan fa referència al fet que els difunts s'enterraven envoltats de branques de xiprer. Plini el Vell explica com una branca de xiprer, penjada a la porta d'una casa, era senyal de la defunció d'algú de la família.

La presència dels xiprers als cementiris s'ha relacionat amb la idea de vida eterna i immortalitat, ja que és un arbre molt longeu que pot arribar a viure mil anys. A més, pel cristianisme ha representat el concepte de connexió entre el món terrenal i el cel, a causa del seu port ascendent, allargat i molt alt. L'arbre condueix així les ànimes dels difunts cap a la resurrecció i la vida eterna.

El xiprer també és, des d'època romana, un arbre símbol d'hospitalitat. És habitual trobar-lo a l'entrada de masies i cases de zones rurals donant la benvinguda. Segons l'escriptor Víctor Balaguer, figura cabdal de la Renaixença, la tradició de plantar xiprers a les masies va començar com un símbol de l'aliança entre les congregacions religioses i les cases pairals. D'aquesta manera, la presència d'un xiprer a l'entrada d'un mas indicava l'hospitalitat d'aquestes propietats vers peregrins, frares, canonges i viatgers.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE SANT JUST DESVERN (2014). *Ordenança de protecció de l'arbrat i dels espais verds de Sant Just Desvern*.

CABALLERO ARROYO, Cecilia; GUAL DEVESA, Ramon; RUEDA AGUILERA, Ferran (1997). *Arbres de Sant Just Desvern*. Ajuntament de Sant Just Desvern.

Enllaços d'interès:

[Herbari Virtual del Mediterrani Occidental](#)

[Flora Catalana](#)

